

stået før. Jeg mener faktisk, jeg tydeligt sagde, at alle de der stregpunkter i vedtagelsen kunne jeg faktisk gå ind for. Jeg havde den ikke ved hånden dengang, så derfor kunne jeg ikke redegøre for den, fordi jeg ikke havde fået den omdelt.

Den allerførste sætning er jeg kritisk over for. Der står som det allerførste, at indsatsen for at udvikle god ledelse i danske virksomheder oprioriteres. Jeg synes, det er en lille smule provokerende, at det står først før det offentlige. Det er sådan set det eneste, jeg har imod den. Men jeg er bestemt helt enig i opbygelse af centre og forskning og uddannelse og debat om det osv. osv. Og så synes jeg måske, at den sidste pind er lidt for meget: at udarbejde en ledelsespolitisk redegørelse inden udgangen af år 2001. Det er sådan set det, jeg har imod forslaget til vedtagelse.

Det, jeg forholdt mig til, var det, som hr. Jørn Jespersen sagde og mente i sin henvendelse til hr. Kim Andersen, nemlig om ikke hr. Kim Andersen mente, at det var lige så naturligt, at man interesserede sig for ledelsen i den private sektor som i den offentlige sektor. Jeg tror, det er nogenlunde rigtigt citeret. Det var så det, jeg ville spørge ministeren om nu her: Kunne man tilslutte sig den opfattelse? Og dér har ministeren så allerede i et tidligere indlæg her svaret, at man kunne interessere sig for det. Og det er selvfølgelig rigtigt nok. Selvfølgelig interesserer vi os for ledelsen i danske virksomheder i det her land, ellers var det da elendigt. Det er vi helt enige om.

Men så må jeg stramme spørgsmålet lidt op: Mener ministeren, at vi politikere skal øve indflydelse på ledelsen af dansk erhvervsliv? Det er sådan set det, det handler om. Så er det ikke et spørgsmål om, som hr. Jørn Jespersen siger, at de borgerlige behøver mere tid til det her. Nu er jeg jo slet ikke borgerlig, jeg er bare ikke-socialistisk, men det kræver mere tid.

Jeg sad og tænkte på, at det var bagud, for der var visse dele af den argumentation her, der hørte hjemme for 20-30 år siden, da vi diskuterede ØD, og det er vi dog heldigvis kommet over. Der er til gengæld opstået masser af godt demokrati og medarbejderindflydelse rundt omkring i virksomhederne, som både ledelse og medarbejdere er rigtig godt tilfredse med. Sådan skal det være, og det skal udvikles. Jeg er helt enig i det.

Så om det der med dårlig ledelse i offentlige virksomheder kontra private:

Nu mangler vi altså ledelsesstatistikken for kommunerne, og det er dér, der er mange ansat, men skidt med det. Men jeg er i mellemtiden kommet til at tænke på et par eksempler på dårlig medarbejderbehandling i det offentlige fra det allersæneste: Medarbejderne i havneadministrationen i Frederikshavn – statsadministrationen, altså hvor man vil sælge havnene – er blevet holdt hen med snak og har fået skiftende meldinger om, at nu skulle de fyres og nu skulle de flyttes og så kunne de alligevel få lov at blive. Det er bare en ting, som medarbejderne helt berettiget selv har brokket sig over i avisen.

Og så den anden ting: Man kan få at vide ovre i Arbejdsministeriet, at dér, hvor medarbejderne har problemer med at få honoreret deres g-dage, er hos de offentlige arbejdsgivere; det er ikke hos de private.

Det var bare et par eksempler.

Men hvis man bevæger sig ude i det virkelige liv, kan man forholde sig til den slags i stedet for at nøjes med de teoretiske ting, der kommer.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Nu har hr. Jørn Jespersen selv præciseret meget, hvordan han opfattede sine synspunkter og ønsker om initiativer som skabelsen af rammer for, hvordan man kan skabe forudsætninger for at kunne udøve god ledelse i virksomhederne. Det synes jeg sådan set var en meget, meget præcis besvarelse, som jeg i øvrigt også har givet i mit svar til hr. Kim Andersen. Det gør så, at det bliver lidt svært at forstå, hvad finessen er i hr. Ole M. Nielsen spørgsmål om, hvorvidt vi, regeringen og Folketinget, skal øve indflydelse på ledelsen af danske virksomheder. Hvis det skal forstås sådan, at vi skal ind og beslutte, hvordan man leder danske virksomheder, så er svaret nej.

Men man øver jo indflydelse på, hvordan danske virksomheder ledes, hvis man sammen med i øvrigt det erhvervsliv, det handler om, skaber nogle rammebetingelser for adgangen til at erhverve sig viden om og erfaring i ledelsesværktøjer og ledelsesværdier. Når de tilegner sig dem i et lidt større omfang og måske lidt hurtigere, end de ellers ville gøre det, så kommer man jo forhåbentlig på en god måde til at øve indflydelse på ledelsen af danske virksomheder. Så i den forståelse er svaret altså ja. Vi må øve indflydelse på ledelsen af danske virksomheder.

Så kan jeg forstå, at hr. Ole M. Nielsen i lighed med, hvordan jeg har haft det med forsla-